

קונטרס

קצת סבלנות

בו יבאר מעלת הזוכה לסבל על כל מה שעובר עליו, ואינו קורא תגר עליו יתברך, ואיך שדיקא על ידי זה יעבר את העולם בשלום.

אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה הטהורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו יתברך לכל העולם בלו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בני ומיסד על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא
עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב עה"ק ורושלים תובכ"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קונטרס

קצת סבלנות

.א

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי בזה העולם
עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואי אפשר
לעבר את זה העולם, רק על-ידי מידת הסבלנות,
ואף שאני יודע, שעוברת עליך מרירות כזו, אשר
קשה וכבד לך לקבל ולסבל, עם כל זאת עליך
להתישב — האם זה נקרא חיים — ללכת ממרמך
ומדפא ביסורים ובמרירות, כמו שאתה הולך? !
האם תוכל להתקיים בזה העולם, אם תדחק כל-
כך את השעה, ולא תרצה לסבל? ! על-כן ראה,
אהובי, בני היקר, ושמע בקולי, והרגל את עצמך
במידת הסבלנות, ותתחיל עם "קצת סבלנות", ועל
כל דבר תאמר: "מוטב שאסבל קצת, ועל-ידי-זה
אזכה לעבר את זה העולם בשלום, וכן על-ידי

'קצת סבלנות', אֲזָכָה לְעֹבֵר עַל הַצֵּרָה הַמְרָה וְהַקְּשָׁה שֶׁבָּאָה עָלַי"; וְאֵז — אִם תֹּאמַר לְעֶצְמְךָ דְבוּרִים אֱלוֹ, תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁ"קצת סבלנות" תַּעֲזֹר לְךָ לְעֹבֵר עַל הַכֵּל, כִּי עָקֹר כָּל הַצֵּרוֹת וְהַיְסוּרִים, הַמְרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת, שֶׁאָדָם סוֹבֵל, הֵם מַחֲמַת שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְהִגִּיעַ אֶפְלוּ אֶל "קצת סבלנות", כִּי אִם הֵיטָה לּוֹ "קצת סבלנות", הֵיךְ עוֹבֵר עַל הַכֵּל, וּבְאִמַּת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת הִיא הַמְּדָה הַיְקָרָה בְּיִוֹתֵר בְּחַיֵּי הָאָדָם; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֵז טוֹב לֵן בְּזֶה וּבְכֹּא לְנִצַּח נִצְחִים.

ב.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, אֲשֶׁר אִם תִּרְגִּיל אֶת עֶצְמְךָ לְלַכֵּת בְּכֹל דְּבַר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, אֵז יִשְׁתַּנּוּ חַיֵּיךָ לְגַמְרֵי, כִּי הַהֲכָרַח לְסִבֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵה שֶׁצָּרִיכִים לְסִבֵּל בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, כֹּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינַתּוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ, וּכְשֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֶצְמְךָ לְסִבֵּל אֶפְלוּ קִצָּת, עַל־יְדֵי־זֶה יִמְשֶׁךְ עָלֶיךָ כַּח לְסִבֵּל הַכֵּל, וְתִדַּע כִּי בְּלִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם קִיּוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם; עַל־כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לֹא

להתחכם, אלא הרגל את עצמך ב"קצת סבלנות", ואל תקפץ תכף-ומיד לצאת ולריב עם מחרפך ומבזי נפשך, אלא "קצת סבלנות", וכן בביתך עם אשתך וילדיך, אל תצא לריב עמהם מהר, אלא "קצת סבלנות", ועל-ידי-זה תזכה שהכל יעבר בשלום, כי מי יודע, אולי עכשו אתה מעצבן, ממרמר ומדכא ביסורים, ואתה מוציא את כעסך על זלתיך או על אשתך ועל ילדיך, ועל-כן בשעה שבאים עליך אילו כעס ועצבים, ראה להרגיל את עצמך ב"קצת סבלנות", ואז תראה איך שתפטר מכל הבעיות והצרות שלך, וכשתהיה רגיל ללכת בדרך זו ב"קצת סבלנות", אז אף פעם לא תריב עם אף אחד, ויהיה שלום בביתך ושלום באהליך, ותגור בשלום.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבזה העולם עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואל תחשב כי רק עליך עובר מה שעובר, ומה שאתה רואה שיהוא מתחזק ומתקיים יותר, תדע כי יש

אָצלו יוֹתר מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, כִּי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, הָאָדָם יְכוּל לְשֹׂאת עַל עַצְמוֹ הַכֹּל, עַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עַצְמוֹ, אֶהוּבִי, בְּנִי, גַּם אַתָּה בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְאִף שְׁבִתְחִלָּה קָשָׁה לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, כִּי מְרַב צַעֲרָךְ הַקָּשָׁה הַמְּמָרֵר וּמְדַכָּא אֶת נַפְשְׁךָ, אַתָּה נוֹפֵל בְּדַעְתְּךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ בִּ"קִצְת סְבֻלָּנוֹת", וְעַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת בְּשִׁלְמוֹת, וְאִזּוֹ שׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתְךָ; וְיִזְכֹּר כָּלל זֶה, כִּי תִצְטַרֵּךְ אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי כְּפִי הַמְּרִירוֹת, הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם, כִּי אִם עַל-יְדֵי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְעַל-כֵּן תִּתְחִיל עִכְשָׁו עִם "קִצְת סְבֻלָּנוֹת", וּבְכָל פַּעַם עוֹד "קִצְת סְבֻלָּנוֹת", עַד שְׁתִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת בְּשִׁלְמוֹת, וְאִזּוֹ תִּזְכֶּה לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, וְתִדַּע, אֲשֶׁר מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת הִיא הַמְּדָה הַיְקָרָה בְּיוֹתֵר שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְזָכוֹת לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁסוֹבֵל הַכֹּל, וְאִינוֹ מְגִיב עַל כָּל דְּבָר, רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִין לְשׁוֹם

אדם עצה אחרת, רק לשוב אליו ותברך בתשובה
 שלמה, ולהיות רגיל לדבר עמו ותברך באשר ידבר
 איש עם רעהו, ודיקא על-ידי-זה יזכה לפעל אצלו
 תברך ישועה, העקר ראה רק לעמד על נקודת
 הסבלנות.

.ד

ראה, אהובי, בני היקר, לגרש ממך את כל
 העצבנות שאתה מתעצבן כל-כף על כל דבר קטן,
 וזכור כי ימי חיינו הקל, וימי שנתינו בהם שבעים
 שנה, וכמה שנים כבר עברו עליך, וימי יודע עוד
 כמה יש לך בזה העולם, על-כן אשאל אותך
 — מדוע תתעצבן כל-כף? ! מדוע לא תרגיל את
 עצמך אפלו ב"קצת סבלנות", אשר זה יחסך לך
 הרבה עגמת נפש והרבה מרירות? ! כי רב בני אדם
 הסובלים מה שסובלים זה רק מחמת שאין להם
 מדת הסבלנות, ותכף-ומיד פשעובר עליהם אינה
 משבר, הם מתעצבנים וגורמים מריבות וקטטות
 בבית, עד שהם צריכים לברח — או שהאשה
 בורחת או הילדים בורחים, והכל מפני שלא היתה

לו "קצת סבלנות", על-פני הרגל את עצמך, אהובי, בני היקר, אל מדת הסבלנות, ותסבל על הכל, ואז תראה שיהיו לך חיים נעימים, חיים טובים, חיים ערבים, חיים מתקים, אשר כל זה תלוי במדת הסבלנות, וצריך שתזכר, אשר כל הצדיקים האמתיים, שזכו לעבר את זה העולם בשלום, לא זכו אלא על-ידי מדת הסבלנות, כי גם עליהם עברו משברים וגלים ויסורים מרורים, ואין לך צדיק בעולם שלא היתה עליו מחלקת, עניות ודחקות, טרדות ובלבולים וכו', וזכה למה שזכה להגיע בזה העולם, רק על-ידי שהיתה אצלו מדת הסבלנות, כי כל גדלת האדם נמדדת כפי מדת הסבלנות שבו, על-פני הרגל את עצמך, אהובי, בני היקר, ב"קצת סבלנות", ואז תראה שלא כל-כך נורא, ואתה יכול לעבר על הכל, ואז בוא תבוא על שכרך בזה העולם וכל שכן בעולם הבא.

ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי מדת הסבלנות תלויה באמונה הקדושה, כי מי שיש

לו יותר אמונה בו? תברך, אשר הוא? תברך
 מחיה, מהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, והוא
 משגיח על הבריאה בהשגחה נוראה ונפלאה מאד,
 פלאי פלאות, ואין שום מציאות בלעדיו? תברך
 כלל, כמו-כן זוכה למדת הסבלנות, כי המאמין
 האמתי בו? תברך — שהכל בידו, הוא סובל, כי
 יודע, אשר זהו רצונו? תברך, ואי אפשר לשנות
 את רצונו? תברך, אלא על-ידי תפלה ובקשה,
 ומרגיל את עצמו לדבר ולפרש את כל שיחתו
 רק לפניו? תברך, ובא בלב נשבר ונדכא אליו
 תברך, ומספר לפניו? תברך את כל מה שעובר
 עליו, ובוכה ומבכה שמים וארץ, שיחוס וירחם
 עליו, ועל-ידי-זה נטבעת בו מדת הסבלנות, ועובר
 על הכל; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, גם-כן
 להרגיל את עצמך ב"קצת סבלנות", ותרגיל עצמך
 להתפלל קצת אליו? תברך בכל יום, ותשוח ותספר
 לו? תברך בלשון שאמה רגיל בה, הינו בשפת האם
 שלך, ותספר לפניו? תברך את כל לבך וכל מה
 שעובר עליך, ותדע שכל דבור ודבור שמדברים
 עמו? תברך הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו
 שאין לתאר ולשער, והוא כלי להמשכת אורו? תברך

בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל מִי שֶׁעוֹסֵק יוֹתֵר בְּזֶה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה לּוֹ גְלוּי אֱלֹקוֹתוֹ: יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה עֲשֵׂה אֲצִלוֹ כְּלִי, וְהַכְּלִי הוּא הַסְּבֻלָּנוּת, כִּי כָּכָל שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת סְבֻלָּן, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לוֹ כְּלִים יוֹתֵר חֲזָקִים לְהַכְנִיס בּוֹ אֶת אֹרוֹ: יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֶה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ יוֹתֵר אֹרוֹ: יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לוֹ סְבֻלָּנוּת יוֹתֵר, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה — הַכְּלִים בְּאֹרוֹת וְהָאֹרוֹת בְּכְלִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאֲר"י ו"ל; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקָּר, רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, וְאַפְלוֹ שֶׁבִּתְחִלָּה יִהְיֶה לְךָ קִשָּׁה לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלָמוֹת הַסְּבֻלָּנוּת, שֶׁהִיא שְׁלָמוֹת הַכְּלִים, רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ עַל כָּל פְּנִים עִם "קִצַּת סְבֻלָּנוּת", וְתִכְיִן עֲצָמְךָ עִם כְּלֵי קִטָּן, שֶׁבְּזֶה תּוּכַל לְהַכְנִיס אֹרוֹ: יִתְבָּרַךְ, וּלְאֵט לְאֵט תִּגְדֹּל בְּךָ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, שֶׁתּוּכַל לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוּת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ-הוּא.

.1

צְרִיף שֶׁתְּחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקָּר, בְּמִדָּה הַיִּקָּרָה בְּיוֹתֵר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְהִיא מִדַּת הַסְּבֻלָּנוּת — לְסַבֵּל עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אֵין

זו עצה לפל כל-כף בַּדְעָתָךְ, פי זה יְהִרְס אֶת כל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן בְּרוּחַנִיּוֹת תִּפְּל בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, פי הַסְּבֻלָּנוֹת הֵיא הַרְפוּאָה לְכָל, וּבְלִי סְבֻלָּנוֹת הָאָדָם עֲלוּל לְהִשְׁתַּגֵּעַ, וְלִפְּל בְּשֵׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו; וְעַל-כֵּן רֵאָה, אֲהוּבִי, בְּנִי הַיָּקָר, לְאָזֹר אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְתַתְּחִיל עִם "קצת סבלנות", וְזֶה יָבִיא לְךָ סְבֻלָּנוֹת אֲמִתִּית — שְׁתִּהְיֶה סְבֻלָּן עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ; וּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת תְּלוּיָה בְּאַמוּנָה — כְּכֹל שֶׁמְאַמֵּין יוֹתֵר שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן הוּא זוֹכֵה לְסִבָּל; וְיִזְכֹּר כָּלֵל זֶה, פי מַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת צְרִיכִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שִׁיף לֹאמֵר — אֲנִי כָּבֵר סְבֻלָּן, פי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עוֹבְרִים עַל הָאָדָם מִשְׁבְּרִים כְּאַלֶּה, אֲשֶׁר הוּא לֹא יְכוּל לְתַכְנֵן מִרְאשׁ, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, כְּבָר אֵינּוּ מְפַחֵד מִשׁוּם דְּבָר מַה שֶׁרַק יִקְרָה לוֹ, פי יוֹדֵעַ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, וּבְאַמַּת עַל-יָדֵי סְבֻלָּנוֹת אֲמִתִּית בָּא הָאָדָם לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּזֶה, שְׁרוּאָה אִיף שֶׁכָּל הָעוֹלָם הוּא הֶבֶל וְדַמְיוֹן גְּדוּל — הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ, וְהֵנָּה שָׁנָה וְכוּ', וְהֵנָּה כְּבָר עָבְרוּ עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְעַל-כֵּן לָמָּה לְחִיּוֹת בְּמִתְחִים וּבְצָרוֹת עֵין,

בְּקִנְיָהּ וּבְמַחְלָקֶתָּ? ! לָמָּה לֹא לְרִדְף יוֹתֵר אַחֲרָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְלִשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְלִלְכֹת בְּעֶרְב
 וּבְבֹקֶר לְבֵית-הַפְּנִסֹת וּלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּלְקַיֵּם אֶת
 מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר
 כָּל לַמּוֹד וְלַמּוֹד הוּא מִצְוָה אַחֲרָת. וְכֵן שְׂיִקְבֹּל אֶת
 פְּנֵי הָאָדָם בְּשִׂמְחָה, וַיַּחֲזֵק וַיִּנְחַם אֲבָלִים וְאִמְלָלִים,
 וַיִּבְקֹר חוֹלִים וְנִשְׁבָּרֵי לֵב, וַיִּדְבֹּר עַל לִבָּם לְחֻזְקָם
 וּלְעוֹדוּדָם וּלְהִמְרִיצָם, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד מִדָּה יִקְרָה
 יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ
 בְּמַדַּת הַסְּבָלְנוּת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא.

ז.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקְרָ! רְאֵה לְחֻזְקָ אֶת עֲצָמְךָ
 בְּמַדַּת הַסְּבָלְנוּת, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לָךְ
 מְאֹד לְהִגִּיעַ אֶל הַמִּדָּה הַיִּקְרָה הַזֶּה, כִּי הַמִּדָּה הַזֶּה
 הִכִּי קָשָׁה לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ, כִּי טֹבֵעַ הָאָדָם, שֶׁהוּא
 צָרִיף תָּמִיד לְהִתְעַצֵּב, כִּי מֵה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו
 הוּא מִתְעַצֵּב, וְנִכְנָס לְמִתְחִים, וְלֹא יְכוּל לְעַצֹּר
 בְּרוּחוֹ, וְנִעֲשֶׂה בְּכַעַס וּבְקִפּוּדוֹת, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ
 לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק עַל-

ידי מדת הסבלנות — להרגיל את עצמו להיות קצת סבלן ועוד קצת סבלן, ולסבל על כל הבא עליו, ואז תראה איך שכל הקמים עליך תהיה להם מפלה גדולה, ואף שבין כף מצערים אותך — הן השכנים, והן החברים שלך, והן משפחתך, ראה אהובי, בני היקר, להגיע ל"קצת סבלנות", ואז תראה איך שכלם יפלו תחתך, כי טבע האדם, שששרבים עמו, הוא יוצא ונותן בחזרה, ואז הצד השני חוזר ומתגבר, ונותן בחזרה, וכן הולך והולך, עד שמתלהטת מחלקת ומריבות, ובוערת בכל המשפחה, ובכל השכונה ובכל העיר וכו' מחלקת עצומה, אשר אי אפשר לכבותה, אבל ברגע שיש לאדם "קצת סבלנות", וסובל קצת, אזי תכף ומיד כשרק מעיקים ומצערים אותו, הוא בולם את פיו ואינו עונה, אז במשך הזמן הכל משתכח, והוא יוצא כגבור, אשר הצליח בדרכו; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, להתחיל עם "קצת סבלנות", ואל תצא לריב עם שום בריה שפעולם, ואז תראה איך שתצליח בחיים.

.ח.

צריך שתחזיק את עצמך, אהובי, בני היקר, במדה היקרה של סבלנות, ועליך לדעת, כי אי אפשר להגיע אל המדה היקרה של סבלנות, אלא על-ידי שעומד בנסיונות קשים ומרים, שמחפרים ומבזים ומצערים ומעיקים לו, ועם כל זאת הוא מכניס את עצמו במדת הסבלנות, אז מגלה את טהר לבו, איך שהוא דבוק בחי החיים, ובאמת כל הצדיקים הגדולים והשלמים, זכו להגיע למה שזכו וכו', כל אחד כפי עבודתו ויגיעתו וטרחתו בעבודת השם יתברך וכו', לא הגיע אל מדרגתו והשגתו, אלא על-ידי שהקדים קדם את מדת הסבלנות, כי בהכרח לכל מי שרוצה להתקרב אליו יתברך, שיעבר עליו מה שיעבר — ירידות ונפילות, השלכות ונסיונות קשים ומרים וכו', ואם יש לו רק "קצת סבלנות" ועוד קצת ועוד קצת וכו' וכו', ומחזיק מעמד, על-ידי-זה סוף כל סוף עובר על הפל; על-פן ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות בטלן, רק חזק ואמץ במדה היקרה של סבלנות, ותסבל על כל הפא עליך — הן חרופין

וגדופין, הן עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְהֵן יְסוּרִים קָשִׁים
 וּמְרִים, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
 בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ עִם
 רֵעֵהוּ, וְאִזּוֹ דִּיקָא תַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

ט.

רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחִזֹּק אֶת עֲצָמָךְ בְּמִדַּת
 הַסְּבִלְנוּת, כִּי אֵין לָךְ עוֹד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת
 הַסְּבִלְנוּת, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַמִּדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת,
 כָּבֵר אֵינּוּ צָרִיךְ לְשׁוּם מִדּוֹת, כִּי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת
 תְּבִיא אוֹתָךְ אֶל כָּל הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי
 לְהַפּוֹךְ — כָּל הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת שְׁבַאֲדָם תְּלוּיּוֹת רַק
 בְּאֵי סְבִלְנוּתוֹ, שְׁנוּפֵל בְּעֲצָבָנוּת וּבְכַעַס וּבְרָצִיחָה,
 שְׁזֶה מְקוֹר כָּל הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְלְהַפּוֹךְ
 — הַמְּקוֹר שֶׁל כָּל הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת הוּא מִדַּת
 הַסְּבִלְנוּת; עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִיּוֹת
 סְבִלָן גְּדוֹל, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְסַבֵּל עַל כָּל הָעוֹבֵר
 עָלֶיךָ, וְאִזּוֹ דִּיקָא תִּזְכֶּה לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים,
 עֲרֵבִים וּמְתַקִּים, שְׁבִזֶה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם

בעולם הזה ובעולם הבא, פי בעולם הזה בְּגֵי-אָדָם אוֹהֲבִים מְאֹד אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא סִבְלָן, וְאִינוּ נֹחַ לְכַעַס, וְהוּא נֹחַ לְבְרִיּוֹת, וּמְחַיֶּה לְכָל אֶחָד תָּמִיד, וּבְעוֹלָם הַבָּא אוֹהֲבִים מְאֹד אָדָם שְׂיָכוֹל לְהַחְזִיק מִמֶּמֶד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו; עַל-כֵּן רְאֵה אֶהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ בַּמַּדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת שֶׁל סִבְלָנוּת, וְאִזּוּ דִּיקָא תַּפְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח.

י

רְאֵה, אֶהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדָם וְלִשְׂתֵּק עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּצָּא לְרִיב עִם מַתְנַגְדֶּיךָ וּמְחַרְפֶּיךָ וּמְבִזֵּי נַפְשְׁךָ, אֲלֵא זָכֹר, כִּי "קִצָּת סִבְלָנוּת" תַּפְּרִיחַ מִמֶּךָ אֶת כָּל הַשׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים שְׁלָךְ, כִּי בְּזֶה שֶׁתְּסַבֵּל לָהֶם, כָּלֵם יִתְבַּטְּלוּ מִעָלֶיךָ, וְלֹא תִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם תְּקוּמָה נִגְדָּךְ, כִּי עַקֵּר כַּחֵם הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂתֵּגִיב לָהֶם, אֲכַל תִּכְרַח-וּמִיד כְּשֶׁאַתָּה סוֹבֵל עַל כָּל הַבָּא עָלֶיךָ, הֵם מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרֵי, וּמִכָּל שְׂכָן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְדָם וְלִשְׂתֵּק עַל כָּל הַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים שְׂמִבְזִים אוֹתוֹ, וְנִעֲשֶׂה

בעיני עצמו כאין ממש, אז זוכה שנתגלה לו
 גלוי אלקות כזה במדרגה כזו של צדיקים גמורים
 בדורות הקדמונים, ועל-כן ראוי לך, אהובי, בני
 היקר, לדם ולשתק על מחרפי ומבזי נפשך, ובוא
 אליו ותברך בלב נשבר ונדכא, ותספר לפניו ותברך
 את כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, ועל-ידי-
 זה ימתקו ממך כל הדינים, ותזכה שיאיר עליך
 אור הגנוז מששת ימי בראשית, ואם היו בני-אדם
 יודעים מעלת החרופים והגדופים שמנת חלקם,
 ומעלת האדם שמתאזר דיקא אז במדת הסבלנות,
 היו מבקשים שיבזו ויחרפו אותם, פי על-ידי
 חרופים וגדופים, בזיונות ושפיכות דמים, מנכים
 לאדם מפל עוונותיו; על-כן ראה, אהובי, בני
 היקר, להתאזר במדת הסבלנות, ואז תזכה לערבות,
 נעימות, ידידות, חיות, זיו אלקותו ותברך, ותהיה
 תמיד מסוב עם אורו הגנוז, ושום בריה שבעולם
 לא תוכל לשלט עליך; אשרי מי שמתאזר במדה
 היקרה של סבלנות, שאז הוא נכלל בחי החיים.

.א.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבכל יום ויום עוברים על כל אחד ואחד משברים וגלים חדשים, ואי אפשר לתכנן את יום המחרת איך שיהיה וכו', כי בהכרח שיעבר על כל אחד ואחד בכל יום ויום משברים וגלים חדשים, ועקר העצה להחזיק מעמד הוא רק "קצת סבלנות" — לא לפל בעצבון משום דבר שבעולם יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, וכשאדם מרגיל את עצמו במדה היקרה של סבלנות, אזי זוכה לעבר את היום, אבל תכף-ומיד כשהולך לו לא כמו שתכנן, ונופל בעצבנות, אזי בודאי יהיה לו כשלון, כי אין לך כשלון יותר גדול מאדם שאבד את סבלנותו, על-כן ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל את עצמך ב"קצת סבלנות", ואז תעבר את היום בשלום, ואל תעשה שום תכניות על יום המחרת, מפל שפן על שבוע הבא, כי מה תדע מה ילד יום?! אין לך רק היום הזה, וגם ביום הזה ראה להיות סבלן, ואל תצא לריב עם אשתך ועם ילדיך ועם שכניך, תעלים עין מהם, אשר זה הוא יסוד גדול בסבלנות

— לא להסתפל ולא להגיב על שום דבר אשר
הוא הפוף מרצונו, ואז כשהולך בדרך זו יצליח
דרך תמיד.

יב.

ראה, אהובי, בני היקר, מה שעברו עליך
בחייך כל מיני משברים וגלים עד עכשו, ונפלת
בחובות עצומים, ונסתבכת במחלקת ובמריבות
עם אשתך וילדיך ועם שכניך, הכל מפני שלא
היתה לך סבלנות, מדוע לא תישב את עצמך,
הלא כבר עברו מימי חייך כל-כך הרבה שנים,
ואל שום דבר לא הגעת, והכל מחמת שאין לך
סבלנות, על-כן הרגל את עצמך, אהובי, בני היקר,
אפלו ב"קצת סבלנות", ותישב את עצמך בינך
לבין קונך איפה אתה בעולם?! ותרגיל את עצמך
לדבר עמו יתברך, וכל מה שעובר עליך בפרטי
פרטיות ראה לספר לפניך יתברך, באשר ידבר
ויספר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי הוא יתברך
מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו
יתברך כלל, והוא יתברך מחיה, מהנה ומקיים את
כל הבריאה בלה, ובאפן הזה תזכה לעבר על הכל,

כי אין לך עוד דבר שמביא את האדם לסבלנות, כמו הענין של תפלה ובקשה וישוב הדעת, שהאדם מישב את דעתו אליו ותברך; על-כן מהר, אהובי, בני, שמע בקולי, ותיחד לעצמך מקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותדבר עמו ותברך, ותספר לפניו ותברך את כל לבך, וכל מה שעובר עליך בתמימות ובפשיטות גמורה בלשון שאתה רגיל בה, בשפת האם שלך, ותאמין שכל דבור ודבור שאתה מדבר אליו ותברך נשמע ונתקבל, ועל-ידי-זה תזכה שתכנס בך סבלנות, והסבלנות תביא לך הצלחה בחיים, כי עקר הצלחת האדם בזה העולם בחיי יום יום הוא רק מדת הסבלנות; על-כן אשרי מי שמתאזר תמיד במדת הסבלנות, ובא לפניו ותברך, ומספר לו ותברך את כל מה שמעיק לו, שאז בודאי תהפך הכל לטובה.

יג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי אי אפשר לעבר את זה העולם רק עם סבלנות, ואי אפשר להגיע לסבלנות, רק על-ידי רבוי תפלה ובקשה

לַפָּנָיו יתְבַרֵךְ, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יתְבַרֵךְ כַּאֲשֶׁר
 יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵף שְׂנֵדמָה לָךְ כַּצְחֹק, כֹּל
 זֶה בָּא מִחֶמֶת רַב עֲוֹנוֹתֶיךָ, שְׁעַל-יַדֵּי-זֶה נִבְנִית
 כְּפִירוֹת וְאִפְיִקוּרְסוֹת בְּדַעְתְּךָ, בְּמַחְשַׁבְתְּךָ וּבִלְבָבְךָ,
 וְאַתָּה מְלֵא חֲקִירוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יתְבַרֵךְ, וּבִשְׂבִיל
 זֶה קִשָּׁה לָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרֵךְ, אֲבָל אִם הִיְתָה לָךְ
 אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲשֶׁר הוּא יתְבַרֵךְ מְלֵא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּי יתְבַרֵךְ
 כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכֹל הָעוֹלָם כֹּלֵו
 הוּא דְמִיּוֹן גְּדוֹל, כִּי הוּא יתְבַרֵךְ מְסֻתָּתָר וּמִתְחַבֵּא
 בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה — דּוּמָם, צוּמָח,
 חַי, מְדַבֵּר, וְאִם הָיוּ לָךְ יְדִיעוֹת אֵלֶּה, אַז בּוֹדֵאי
 הָיָה בְּנִקְל לָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרֵךְ, וּמִחֶמֶת שְׂאִין אֶתָּה
 זוֹכָה לְזֶה מְרַב טְמֻטוֹם דַּעְתְּךָ וְעַקְמִמִּיּוֹת לְכַבְּךָ,
 עַל-כֵּן קִשָּׁה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יתְבַרֵךְ, וּמֵאַחַר
 שְׁקִשָּׁה לָךְ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יתְבַרֵךְ, קִשָּׁה לָךְ לְהִגִּיעַ
 אֶל מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי כֹל דְּבַר קָטָן מְעַצְבֵּן אוֹתְךָ,
 וּמְכַל שְׁפָן דְּבַר גְּדוֹל שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּחַיִּים, בּוֹדֵאי
 מְעַצְבֵּן אוֹתְךָ, עַל-כֵּן רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ,
 אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרֵךְ,
 וְתַדַּע וְתִאֲמִין, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים

עמו יתברך נשמע ונתקבל, ואם תתמיד בדבר זה, סוף כל סוף ירדו ממך הפטרות והאפיקורסות, הקשיות והעקממיות וכו' וכו', ותזכה להגיע אל אמונה ברורה ומזככת, אשר זה יביא אותך אל סבלנות גדולה, ותסבל את כל מה שעובר עליך, ולא תקרא תגר עליו יתברך, אלא תהיה רגיל לתן תודה והודיה על כל החסדים והרחמים הגמורים שעושה עמך, ובזכות זה תזכה לכל טוב אמתי ונצחי; אשרי מי שמקים את כל זה, ואינו מטעה את עצמו, שאז יעבר את זה העולם בשלום, ויזכה להגיע אל עולם הבא בנקל; אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.

הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון